

L O T

Een korte film van Tamar van den Dop

LOT - een korte film van Tamar van den Dop - SYNOPSIS

Door de ogen van Lot zien we de zintuiglijke wereld van een vijfjarige.

Lot wil als een jongen kunnen plassen. Nog vrij van schaamte en onbevooroordeeld helpt ze haar oma over de drempel van ouderdom heen. Ook Lot is na haar bezoek aan oma weer iets groter geworden.

Lot is een film waarin de gekozen vorm en de verhaallijn, een herinnering van vier generaties vrouwen, tot een visueel gedicht samensmelten. Een gedicht over hoe een oude vrouw over haar schaamte heen komt, over ouder worden, jong zijn en weer ouder worden.

LOT / 18 min. / Kleur / 35 mm / Nederlandstalig / Nederland 2001

LOT - een korte film van Tamar van den Dop - CAST

Lot	: Lot Wuisman
Oma	: Coby Timp
Moeder	: Annet Malherbe
Grootmoeder	: Hans Snoek

LOT - een korte film van Tamar van den Dop - CREW

Regie	: Tamar van den Dop
Scenario	: Tamar van den Dop
Camera	: Gregor Meerman
Geluid	: Bouwe Moulder
Montage	: Sander Vos
Muziek	: Klaas ten Holt
Producent	: Gregor Meerman

Tamar van der Dop (Amsterdam, 1970)

Tamar van der Dop studeerde in 1993 af aan de Toneelacademie Maastricht. Ze werd in 1992 genomineerd voor 'beste actrice' op het Filmfestival in Utrecht met de speelfilm **De Provincie**. Voor deze film werd ze ook genomineerd in Geneve als 'star of tomorrow' in 1992. Ze ontving de Nederlandse academie Award als 'beste actrice' voor haar rol in de televisie serie **Zwarte Sneeuw** in 1997.

De speelfilm **Karakter** ontving de 'Oscar for best foreign film' in 1998. Ditzelfde jaar werd Tamar genomineerd voor de Columбина 'beste vrouwelijke bijrol' bij de VSCD Theater prijs. Ze maakte haar eerste documentaire **Frouke Fokkema een dubbel portret** tijdens de opnames van **De omweg**, een speelfilm geregisseerd door Frouke Fokkema. De documentaire is een portret van deze regisseuse en het werk proces van deze sterk autobiografische film.

Film en televisie:

- 2000 **De Omweg** een speelfilm geregisseerd door Frouke Fokkema
- 1999 **Missing Link** een speelfilm geregisseerd door Ger Poppelaars.
- 1998 **Het glinsterend pantser** een televisie film geregisseerd door Maarten Treurniet.
- 1997 **Thuisfront** een televisie film geregisseerd door Ivo van Hove.
- 1996 **Sperling** een Duitse televisie film geregisseerd door Guido Pieters.
- 1996 **Karakter** een speelfilm geregisseerd door Mike van Diem.
- 1995 **Zwarte Sneeuw** een televisie serie geregisseerd door Maarten Treurniet
- 1994 **Partizanen** een televisie serie geregisseerd door Theu Boermans.
- 1992 **De Provincie** een speelfilm geregisseerd door Jan Bosdriez.
- 1987 **Jan Rap en z'n maat** een speelfilm geregisseerd door Ine Schenkan.
- 1985 **Op Hoop van Zegen** een speelfilm geregisseerd door Guido Pieters.

Theater:

- 2000 Het Groote Hooft, Amsterdam: **Slemiel** (S. Berkhof) regie Anny van Hoof
- 1999 De tijd, Antwerpen (België): **The cocktailparty** (T.S. Elliot) regie Peter van Kraay
- 1998 Victoria, Gent (België): **Lifestyle** regie Paul Carpentier
- 1998 Nes Theaterproducties, Amsterdam: **Judith** (F. Hebbel) regie Anny van Hoof
- 1997 Kaaithater, Brussels (België): **Maria Salome** (P. Verhelst) regie Jan Ritzema
- 1996 Zuidelijk Toneel, Eindhoven: **Liebelei** (A. Schnitzler) regie Peter Van Kraaij
- 1994 Cie de Koe, Antwerpen (België): **Talkshow** regie P. van den Eeden, Bas Teeken
- 1993 Ro theater, Rotterdam: **Hartbreak House** (B. Shaw) regie George van Hout, Leopold Witte
- 1993 Ro theater, Rotterdam: **Otherwise Engaged** (S. Gray) regie George van Houts, Leopold Witte
- 1993 Ro theater, Rotterdam: **The Crucible** (A. Miller) regie Peter de Baan
- 1993 Kaaithater, Brussels (België): **Exiles** (J. Joyce) regie Peter van Kraaij
- 1992 Toneelgroep Amsterdam: **Gyges** (F. Hebbel) regie Jürgen Gosch

Argumentatie, vorm en aanpak LOT - door Tamar van der Dop

"Ik wil een korte film maken over mijn oma, ze overleed in 98. Dit verhaal is een herinnering aan mijn jeugd en aan mijn grootmoeder. Over ouder worden. Over jezelf zijn, en jezelf weer worden. Liever een jongen willen zijn. Ik wilde vroeger een jongen zijn. Rechtop staand kunnen plassen. Ik haatte alles wat jeukte of wat ik te veel kon voelen. Dus geen maillot en geen onderbroek en geen kriebelend haar. Ik was een meisje omdat ik zittend moest plassen. Dus oefende ik in het staand plassen. Vlak voor dat mijn oma overleed werd ze incontinent. Mijn oma, die statige trotse vrouw. Alsof zij weer een klein meisje werd. Ik moest haar helpen om over de schaamte heen te komen. Gierend van het lachen rende we uiteindelijk samen naar de wc. Ik wil geen zoet verhaaltje vertellen maar ben opzoek naar "jezelf" zijn, los van conventies en regels. Hoe vind je "jezelf"? Als kind ben je dat maar je verliest dat later. Grootmoeder leert door het laten gaan van haar plas, weer terug te komen op het "zijn" van Lot, de 5 jarige. Geen gene, maar vrijheid. Alsof de mens eerst een heel leven leeft om weer op hetzelfde punt uit te komen. Los, eigen en vrij. En vooral zonder gene.

Ik hou van kaders waarin je maar delen ziet van het onderwerp. Bijvoorbeeld als Lot haar kriebel maillot aan krijgt getrokken van haar moeder, moet er een strijkplank voor staan. Als je dingen herinnerd is dat ook vaak een detail. Een geluid een geur een stukje van een groter geheel. Het is nooit totaal "gecoverd". Ik wil de bewegelijkheid van Lot vertalen in het beeld en de montage. Close kaders, van uit de hand gedraaid, en op ooghoogte van de 5 jarige. De montage zal heel ritmis moeten zijn, alsof het aan de hand van een partituur is gemonteerd.

Net als bij een goed toneelstuk heeft de tekst een ritme. Ik wil geen gebruik maken van bestaande muziek, liever de zelf geneuriede liedjes van Lot. Haar voetstappen, het plassen en lachen, het moet allemaal deel van de muziek zijn. Wanneer de handen van oma als vlinders bewegen wil ik dat dat heel organisch voortvloeit uit het voorafgaande. Het mag niet geforceerd overkomen. Ik wil dat het geluid zo intiem is dat je het gevoel hebt dat je in Lot's hoofd zit of op zijn minst heel dicht bij haar. Als Lot door een rietveld loopt word ze grotendeels afgedekt door het riet. Haar zingen, en voetstappen, moeten heel dicht bij klinken. En je zou bijna ook moeten gaan plassen als je de twee dames ziet en vooral hoort plassen.

Een verhaal dat verteld wordt roept beelden op. Als oma haar verhaal van vroeger verteld moet je dat voor je gaan zien. Bijvoorbeeld de glimmende po waar oma op moest poepen. En misschien het grote, hoge bed waar haar grootmoeder in lag. Een camerabeweging van de glimmende po naar de rand van het hoge bed, waar we de hand van grootmoeder zien wijzen naar de po. Als Lot haar pony knipt in het spiegeltje op de ijskast wil ik dat ook weer "verscholen" filmen. Een klein spiegeltje waar we een deel van Lot's gezicht in zien. Het geluid van Lot's adem en de schaar die knipt moeten weer heel duidelijk zijn, bijna sterker dan het beeld. Hier mee wil ik het gevoel van een herinnering op roepen. Als kind had ik ook geen overzicht. Ik zag details, en verloor mijn aandacht ook vaak daar door.

Wat ik wil proberen is letterlijk door de ogen van Lot te kijken. Zo herinner ik de dingen ook, zoals ik ze toen zag en hoorde."